

вторый пътъ, дохожда на другъ умъ,
и го помаждавамъ. За това добре рече
Стихоторецъ Омиръ, защо человѣ-
ческия умъ на всакий день са промѣнди-
ва: защото ий много пъти укорава-
мы едно ище тага, което мало по
напредъ твърдѣ много похваливаше.
И да речемъ пакъ друго: каквото ко-
га глѣда човѣкъ една хѣбава и сѣ-
тла дрѣха, нисперво са прибзематъ очи-
тѣ мѣ отъ сѣтлината, та не може
да созрѣ тѣ таки ако има иѣгдѣ отъ
иѣшо умърено, а илѣдъ времѧ, кога-
то иса на глѣда хѣбаво, като чи са
насыти вече на сѣтлината, начне то-
гива да обижда и да изглѣдва по-
рокнитѣ и, [къснитѣ], така и на пис-
мата погрешкитѣ, които отъ бѫр-